

IT-højskolen i København

IT-højskole og IT-forskerpark i Universitetskvarteret i Ørestad
Indbudt projektkonkurrence

Dommerbetænkning
20. juni 2000

Indledning

Forskningsministeriet ved Byggedirektoratet udskrev i marts 2000 en indbudt projektkonkurrence (arkitekt- og ingeniørrådgivning) om et nybyggeri på ca. 20.000m² til IT-højskolens byggeafsnit 1 og en bebyggelsesplan for hele det udpegede konkurrenceområde i Universitetskvarteret i Ørestad.

Projektkonkurrencen var udskrevet efter EU's Tjenesteydelsesdirektivs artikel 13.

De indbudte rådgivergrupper var udvalgt på baggrund af en prækvalifikationsrunde og bestod af følgende:

- Dissing & Weitling i samarbejde med Steensen & Varming og Ove Arup
- KHR AS arkitekter i samarbejde med Rambøll
- Henning Larsens Tegnastue i samarbejde med Carl Bro
- Søren Robert Lund i samarbejde med Lemming & Eriksson og Hansen & Henneberg
- Schmidt, Hammer & Lassen i samarbejde med Moe & Brødsgaard

Dommerkomité

Dommerkomitéen bestod af følgende personer:

Forskningsminister Birte Weiss, formand for dommerkomitéen

Direktør Lars Ole Hansen, Byggedirektoratet

Arkitekt MAA Klaus Kofod-Hansen, Byggedirektoratet

Adm. dir., arkitekt MAA Anne-Grethe Foss, Ørestadsselskabet

Direktør Mads Tofte, IT-højskolen

Rektor Finn Junge-Jensen, Handelshøjskolen i København

Lektor John Paulin Hansen, IT-højskolen

Studerende Kirsten Vestergaard, IT-højskolen

Arkitekt MAA Kent Martinussen, fagdommer udpeget af DAL

Arkitekt MAA Lars Juel Thiis Knudsen, fagdommer udpeget af DAL

Ingeniør Henning Puggaard, fagdommer udpeget af F.R.I

Koncernchef Mogens Munk Rasmussen, Nykredit, der oprindeligt var udpeget som dommer, måtte melde afbud, og rektor Finn Junge-Jensen kunne ikke deltage i det sidste møde.

Rådgivere for dommerkomitéen

Ingeniør Ninna Borre, Byggedirektoratet

Personalechef Kirsten Talbro Laraignou, IT-højskolen

Afdelingsleder Margit Achen, IT-højskolen

Kontorchef Peter Høiriis Nielsen, Plandirektoratet, Københavns Kommune

Arkitekt MAA Inge Mette Kirkeby, SBI

Dommerkomitéen indkaldte endvidere følgende personer som rådgivere for dommerkomitéen:

Arkitekt MAA Eva Grell Frederiksen, IT-højskolen

Et brugerforum bestående af følgende personer fra IT-højskolen:

Margit Nielsen, Michael Florentin, Theo Engell, Tina Jørgensen, Annette Jørgensen og

Maiken Nysom.

Dommerkomitéens sekretær

Fuldmægtig Tora Fridell, Byggedirektoratet

Konkurrencens sekretær

Arkitekt MAA Bent Kolind, Danske Arkitekters Landsforbund

Samtlige 5 forslag var rettidigt afleveret og overholdt i øvrigt de stillede krav til materialets omfang o.l. Alle forslagene blev derfor optaget til bedømmelse.

Dommerkomitéen afholdt i alt 4 bedømmelsesmøder i tidsrummet fra den 6. til den 20. juni 2000.

Forslagene blev vurderet i relation til konkurrenceprogrammets bedømmelseskriterier. Forslagene blev kontrolopmålt med henblik på at vurdere, hvorvidt det var sandsynligt, at de kunne holdes inden for den

givne økonomiske ramme for byggeafsnit 1. Projekternes arealomfang gav ikke anledning til videre økonomiske undersøgelser.

Efter at dommerkomitéen var nået frem til en afgørelse om, hvilket projekt der i relation til ovennævnte kriterier skulle udpeges som det bedste forslag, blev kuverterne med rådgiverkontrakten åbnet. Alle deltagere havde underskrevet det af Byggedirektoratet udarbejdede kontraktudkast uden at tage forbehold, og denne del af bedømmelsen gav således ikke anledning til en revurdering af den allerede trufne beslutning. Dommerkomitéen kunne således på det afsluttende betækningsmøde den 20. juni i enighed udpege forslag nr. 4 / 79943 som det bedste forslag.

Vinderforslaget tildeles i alt kr. 325.000 (aconto honorar). De øvrige forslag modtager hver kr. 175.000. Kr. 25.000 heraf dækker udgifterne til modeludarbejdelse. Beløbene er ekskl. moms.

Dommerkomitéens generelle bemærkninger

De 5 forslag repræsenterer en bred belysning af den stillede opgave: at udforme et nybyggeri til IT-højskolen og en bebyggelsesplan for konkurrenceområdet som udgør en del af universitetskvarteret i Ørestaden.

Alle 5 forslag har sympatisk taget udgangspunkt i Ørestadens principielle bebyggelsesstruktur med nord-syd gående længer.

De 5 forslag beskriver 3 forskellige bygningstyper. Forslag nr. 1 udgør én samlende krop med sammenhængende etageplaner perforeret af et panoptisk rum. Forslag 2, 4 og 5 kan beskrives som strukturer opdelt som 3 længer hvoraf den midterste udgør et glasoverdækket centralrum. Forslag 3 foreslår en "slangestruktur" af slanke bygningsvolumener, hvorpå kobles udadvendte bygningsafsnit.

Ingen af de 5 projekter har særlige problemer i forhold til lokalplanen. Der er tværtimod stor overensstemmelse med lokalplanens intentioner. Men der er stor forskel på, hvordan relationer til kanalgaden formidles, hvordan der rumligt tilknyttes til de allerede nuværende bebyggelser (KUA og Forbrugerstyrelsen) og hvordan forholdet til Amager Fælledvej og omgivelser bearbejdes.

Etapedelingen har givet de konkurrerende problemer. Dommerkomitéen har foretrukket forslag, hvor 1. etape af IT-højskolen kan stå som et afklaret og selvstændigt byggeafsnit med gode relationer til omgivelserne.

Dommerkomitéen har endvidere favoriseret projekter, der skaber klart entydige adgangsforhold til IT-skolen i respekt for og accentuerende de intentioner, som lokalplanen udtrykker.

Alle 5 projekter prøver på meget forskellig måde, at tolke konkurrenceprogrammets ønsker og krav om et centralt rum, hvor omkring højskolen organiseres. De 5 projekter prøver naturligt på at integrere husets teknologiske sigte med husets formudtryk og/eller konstruktion. Man søger af afspejle huset som IT-højskole i en bygningsidentitet, der skal gøre dette bygningsanlæg unikt. Og dette gøres med mindre eller større held. Flere projekter har formet centralrum, der grænser til det monumentale og således udtrykker en stemning, der leder tanken hen på hovedsæder for banker eller internationale hoteller. Samtidig synes de mest voluminøse centralrum snarere at separere end integrere IT-højskolens etageplaner.

Det har generelt været skuffende, at der i konkurrencens besvarelser ikke fandtes originale bud på, hvordan undervisnings- og kontorområder fysisk skulle udformes inspireret af skolens høje informationsteknologiske sigte. Komitéen har således favoriseret forslag, der dels var robuste nok til at tåle en bearbejdning i dialog med skolens brugere og dels forslag, der i deres konceptuelle udgangspunkt klarest formulerede den ønskede mulighed for tætte kontakter og interaktion mellem studerende, undervisere, forskere og gæster på tværs af undervisningens forskellige linier.

Forslag nr. 4 udtrykker en sådan klar konceptuel tanke. Forslaget er netop en fabulerende tolkning af de intentioner, som IT-højskolen har defineret i konkurrenceprogrammet. Projektet vil, igennem en bearbejdning med brugerne, kunne forme et unikt og inspirerende undervisningsmiljø, dannet af en dialog imellem bygningens funktionelle undervisningsprogram og et overbevisende arkitektonisk formsprog, der klart udtrykker vores tid og Ørestaden som et særligt sted i det 21. århundrede.

Fra forslag 4 / 79943

Dommerkomitéens bemærkninger til de enkelte forslag

Forslag nr. 4 / 79943 udarbejdet af:

UDPEGET SOM BEDSTE FORSLAG

Henning Larsens Tegnastue A/S, København i samarbejde med Carl Bro Rådgivende Ingeniører A/S

Projektgruppe:

Henning Larsen, Michael Christensen, Søren Ølgaard og Dominic Balmforth.

Planmæssige og arkitektoniske forhold m.m.

Forslaget imponerer ved sin analyse af IT-højskolens placering i forhold til omgivelserne.

Helhedsplanen for konkurrenceopgaven er opbygget omkring 3 tematiske bånd. Det første bånd integrerer IT-højskolen med pladser mod nord og syd, idet forbindelsen imellem pladserne enten er kanalgaden eller skolens centrale rum. Imellem disse elementer ligger skolens mest udadvendte funktioner fint strategisk placeret. Der formes altså én sammenhængende aktivitetsflade nord/syd, hvor ude og inde sammensmeltes til én pulserende, bymæssig enhed.

Det sekundære bånd dannes med højskolens 2. etape og defineres som en trafikalt betonet zone med parkering, nedkørsler til p-kælder og forbindelser som broer imellem bygningsafsnitene. Mod nord formidler forskningsafsnit en fordelagtig videreførelse af zonen mod KUA og Forbrugerstyrelsen.

Det tredje bånd udgøres af yderligere forskningsafsnit og placeres ud mod Amager Fælledvej, men i begrænset udstrækning således at en mere parkorienteret situation opstår overfor den diffuse og spredte bebyggelse med grønne haverum modsat Amager Fælledvej.

Forslagets helhedsplan er overbevisende og strategisk rigtig i sin hoveddisponering. Skolens gaderum aktiveres direkte fra hovedindgange fra nord og syd, hvorved der opnås stor åbenhed og kontakt til omgivelserne. De kontekstuelle overgange til de tilstødende bebyggelser er fine om end der udtrykkes betænkelighed ved portmotivet i Rued Langgårdvej. Det forudsættes, at den nærmere bearbejdning af det grønne haverum sker i harmoni med den fremtidige udformning af Amager Fælledvej. Ligeledes er det vigtigt, at 2. etape udformes i overensstemmelse med de organiserende principper for 1. etape.

Hovedindgangen nås via en rampe, der fører den besøgende ind i Højskolens centrale hovedrum. Forslagets H-form samler bygningens aktiviteter omkring dette panoptiske rum i fuld højde. Herfra kan hele skolens organisation opleves og det altdominerende motiv besigtiges: Op igennem alle etager formes rummets afgrænsning af gruppe- og opholdsrum, der trækkes som skuffer ind og ud med forskellig udstrækning og danner herved et særligt oplevelsesrigt moment, der illustrerer og udstiller skolens aktive studieniveau.

Dommerkomitéen har således været fascineret af forslagets skitserede rumligheder som kommer til udtryk i små vignetter, snarere end i de computertegninger, der synes at favorisere en meget abstrakt og ikke umiddelbar realiserbar udformning.

Stueplanet domineres også af auditoriets placering ind på og integration af hovedtrappen til 1. sal og VR-rummets markante fritskårne placering. Disse store volumener gives en særlig materialebearbejdning og er således at betragte som en slags supermøbler opstillet i det dobbelthøje rum, der åbner sig mod kanalgaden.

IT-skolens H-form placerer alle offentlige funktioner på stue- og 1. salsplanet og koncentrerer på de øvrige etager aktiviteter omkring centralrummet og muliggør på elegant vis således kombinationer af stilleområder med enkeltpersons kontorer og mødesteder.

IT-højskolens etageplaner sammenholdes af projektets ramme, en metalbeklædt struktur, der svøbes rundt om de to længer. Rammen videreføres som et landskabeligt element og former ramper ved indgange og et markant opholdselement, der hæver sig som skolens definerede plateau og samtidigt integreres i bygningen.

Denne indkapsling af skolens facader er en disponering, der favoriserer relationerne mod kanalgaden og dommerkomitéen ser denne fremtoning som en dynamisk og interessant komposition, der ved en yderligere bearbejdning bør koncentrere sig om at skabe optimale afskærmede lysforhold bag de store glaspartier.

Man ser endvidere gerne, at det metalliske ydre suppleres med et varmere og mere organisk indre, f.eks. ved at der benyttes træ og andre naturmaterialer.

Forslaget har taget konkurrenceprogrammets krav om diagrammatiske tegninger meget alvorligt. Dommerkomitéen ser frem til en yderligere definering og præcisering af forslagens disponering af etageplanerne. I den henseende vil en præcis rumlig definering af kantine være ønskværdig. Det må sikres, at den transparens, som forslaget tilsigter, ikke hindrer ønsket om ro og uforstyrrelighed i undervisnings- og kontorområder. Således vil translucente overflader i disse områder være at foretrække.

Dommerkomitéen har hæftet sig ved, at forslaget, som konkurrencens eneste, har taget flertallet af brugerne alvorligt på et traditionelt forsømt område: cykelparkeringen er forbilledligt løst med ramper til en egentlig kælder tæt på hovedindgangen.

Forslagets overordnede plandisponering af IT-højskolen i Ørestaden er forbilledlig. Forslaget formår funktionelt og arkitektonisk overbevisende at integrere skolens indre med kanalgaden og pladserne nord og syd for skolen. Herved tilgodeses skolens ønske om en synliggørelse og visualisering af de indre funktioner.

Forslaget præges af stor indlevelse i brugernes ønsker og krav til et dynamisk studiemiljø og synes, mest markant af de 5 forslag, at have analyseret og tolket sig frem til denne fremtidens udformning. Samtidig er dette dog formuleret på et skitse-mæssigt niveau, der giver god mulighed for at brugerne på en gunstig måde kan påvirke projektet uden at frarøve det dets hovedidé. Forslaget er således robust og velforberedt for en dialog med brugerne.

Konstruktive og installationsmæssige forhold m.m.

Forslaget er også for så vidt angår konstruktioner og installationer skitse-mæssigt bearbejdet. Det vurderes, at ved hensigtsmæssige justeringer, kan man forbedre forslagens økonomi uden at hovedidéen går tabt. Konstruktionerne består af præfabrikerede søjler, bjælker og hulplader.

Der vil være behov for en afvigelse fra de enkle konstruktionsformer for at løse de konstruktive forhold ved varierende krav til spændvidde af rum lagt ind i de to hovedbygningsskroppe og for at ophænge de i panoptikon udkragede "skuffer".

Trapper og gangbroer i panoptikon udføres med minimale stålkonstruktioner, hvilket virker som et godt valg. Panoptikons form med et meget varierende forløb giver gode muligheder for anordning af lydregulerende overflader og taler derfor for en god akustik.

Der er indarbejdet så gode flugtvejsforhold og vist et løft af glastagfladen over panoptikon op over de omliggende bygningers tagflade, at man kan antage, at den øverste etage i sidebygningerne kan stå i åben forbindelse med panoptikon uden at det er uansvarligt i henseende til røgspredning under en brand. Dette er dog forhold, der ved dette såvel som øvrige analoge besvarelser skal verificeres f.eks. ved en modelberegning i projekteringsfasen.

Facaderne er illustreret og beskrevet som nærmest rene glasfacader fra gulv til loft. Beskyttelsen mod sol er etableret som en kombination af en foran og i nogen afstand fra facaden ophængt glasskærm med silketryk i vandrette bånd kombineret med et udvendigt gardin, der ligger udenpå den bagvedliggende "rigtige" facade. I den kolde eller koldere periode af året kan man antage, at virkningen af den ydre glasskærm i relation til passiv solvarme og isolering med videre alt i alt er positiv.

Til gengæld er den positive virkning i den varme eller varmere periode af året ikke helt oplagt, idet den kan virke hæmmende på naturlig ventilation gennem facadens åbninger med luft, der oven i købet allerede inden indstrømning til rummene er opvarmet til over udetemperaturen. Dommerkomitéen sætter derfor spørgsmålstegn ved, om ikke bygningen kunne have klimamæssige fordele ved at indføre lukkede isolerede partier i et vist omfang.

Anvendelsen af hierarkiet af naturlig ventilation, hybrid ventilation og mekanisk ventilation, afhængig af rums varmebelastning fra maskiner og personer og orientering, er realistisk tænkt. Bygningens H-form giver direkte adgang til udeluft fra relativt mange rum, hvilket fremmer muligheden for krydsventilation og/eller hybrid ventilation.

I det glasoverdækkede panoptikon installeres foruden solafskærmning og oplukkelige ovenlys nogle kraftige udluftningsventilatorer som supplement til sikring af udluftningen i situationer, hvor oplukkelige ovenlys giver for lille luftskifte, f.eks., hvor de ikke kan åbnes på grund af vejrforhold.

Ved valg af udvendige materialer forudsættes det, at der tages hensyn til den besluttede genanvendelse af regnvand i området's kanal.

Den tekniske beskrivelse indeholder en god idérigdom til energi- og driftsbesparende, avanceret automatik vedrørende såvel klima som belysningsanlæg.

Forslag nr. 1 / 07644 udarbejdet af:

Rådgivergruppen Søren Robert Lund, Lemming & Eriksson og Hansen & Henneberg arkitekter og ingeniører

Konkurrencegruppe:

Søren Robert Lund, København

v/Søren Robert Lund, Laura Juvik, Lotte Elkjær, Lars Nørgaard, Ane Ebbenskov Olsen, Jonas Berglund, Rikke Munck Petersen, Poul Leroy og Christian Lund.

Lemming & Eriksson v/Knud Bay og Steen M. Sørensen.

Hansen & Henneberg v/Jens Gudum.

Jordan Akustik v/Niels Jordan.

Planmæssige og arkitektoniske forhold m.m.

Projektet foreslår på et overordnet helhedsplanniveau at placere IT-højskolens 1. byggeafsnit som ét stort og sammenhængende bygningsvolumen langs kanalen. Ligeledes udlægges i 1. etape et kvadratisk haveanlæg mod øst som et livgivende og strukturerende element i relation til udbygningens 2. og 3. etape.

Etape 2 foreslås gennemført som 4 mindre bygningsvolumener og etape 3, der indbefatter IT-forskerparken, som en blanding af 2 mindre volumener samt ét større "længehus" langs Amager Fælledvej. De forskellige bygninger og etaper vil blive forbundet med gangbroer. Udbygningsstrategien fastholdes således af bygningerne, haverummet og gangbroerne, og der argumenteres for, at de mindre bygningsvolumener derfor kan formes individuelt og afhængigt af behov på sigt.

Dommerkomitéen vurderer, at forslaget for så vidt angår helhedsplan, volumenudlæg og udbygningsstrategi er i overensstemmelse med intentionerne i det overordnede, fastlagte bebyggelsesprincip.

Dommerkomitéen stiller sig dog tvivlende over for det delte men 200m lange bygningsvolumen langs Amager Fælledvej og ikke mindst over for overbygningen henover Rued Langgaardsvej, idet denne ikke skaber den ønskede åbning mod det eksisterende nabo område.

For så vidt angår IT-højskolens 1. afsnit, søger forslagsstillerne gennem et bevidst arbejde med råhuskonstruktionen at gøre denne til det bærende motiv for en arkitektonisk, rumlig og funktionel idéudvikling.

Råhus-tanken artikulerer sig primært gennem en række parallelt og i huset langsgående, store betondragere understøttet af en fast søjleorden. Forslagsstillerne argumenterer for, at der hermed er skabt et "tredimensionalt gitterværk" i forhold til hvilket, husets øvrige primære elementer forholder sig, og som skaber den nødvendige fleksibilitet. Dette fremgår af såvel beskrivelsen som af et meget illustrerende idédiagram. Diagrammet viser, hvorledes elementerne: konstruktion, kerner, dæk, trapper, facader og tag hver især udgør et selvstændigt niveau i bygningen, men netop i samspil danner en ny arkitektonisk, rumlig og funktionel komposition.

Det er dommerkomitéens vurdering, at forslaget med dette udgangspunkt tager afsæt i en for opgaven meget relevant problemstilling: hvorledes skabe en undervisningsbygning, der vil være robust i relation til brugsmæssige forandringer over tid samtidig med, at der også skabes nogle markante, identitetsskabende og dermed befordrende rum for skolens forskellige funktioner og fælles liv?

Forslaget præsenterer i løst skitseret form et markant og anderledes bud på en arkitektur, der skaber en bevidst dramatisk iscenesættelse af IT-højskolens indre liv.

Hovedprincippet for bygningens rumlige organisering er en blanding mellem et atrium- og et balkonhus med et stort samlende hovedrum - men her i fornyet og bearbejdet form.

Etagedækkene udformes og placeres således forskelligt op gennem bygningen. Herved opnås et levende og terrasserende snit ned gennem bygningens indre, hvor etagedækkene således fremstår som store forskudte og dynamiske planer, der bevæger sig omkring og langs husets indre tomrum i relation til hvilket en række øvrige hovedfunktioner organiserer sig: hovedindgangen mod syd, café, kantine, bibliotek og studentercafé på stueetagen mod kanalen og auditorium og VR-rum i relation til stueetage og centralrum - det første løftet en etage op.

Med råhuset som det rumlige "gitterværk", der holder på det store, flydende hovedrum, argumenteres der for, at arkitekturen selv er det netværk, der skaber en flydende og organisk sammenhæng mellem skolens mange forskellige funktioner og dermed sætter en nutidig ramme for et moderne institutionsliv - som "et mangfoldigt mødested til udveksling af idéer uden at muligheden for koncentration og fordybelse mistes". Forslaget rummer mange nye og flotte overvejelser om, hvordan huset - i forlængelse af råhus-tanken - kan apleres, detaljeres, udsmykkes og belyses med stor rumlig og visuel effekt.

Det er således dommerkomitéens opfattelse, at der her er tale om et originalt, nytænkende og kraftfuldt bud på, hvordan arkitekturen kan medvirke til at formulere og befordre fremtidens institutionsliv, arbejde, studium og forskning.

Imidlertid finder dommerkomitéen ikke, at forslaget udtrykker en tilstrækkelig grad af bearbejdning i forhold til den radikalitet forslaget rummer. Den nytænkning, som forslaget skitserer og argumenterer for i beskrivelsen, finder dommerkomitéen ikke i tilstrækkelig grad er efterprøvet i de foreliggende tegningsæt.

Eksempelvis føler dommerkomitéen sig ikke overbevist om den argumenterede fleksibilitet for så vidt angår forholdet mellem og disponeringen af de forskellige rumtyper: forsknings-, hold-, administrations- og møderum.

Ligeledes stiller dommerkomitéen sig tvivlende overfor, om dagslysforholdene på især de nedre etager vil være tilfredsstillende - også selvom det er en tilstræbt effekt, at der er en stor grad af variation af dagslysforholdene vis a vis bygningens øvrige koncept.

Endelig forekommer facadebearbejdningen - især mod kanalgangen - mangelfuld og fremtræder i den nuværende bearbejdning meget stor, tung og udifferentieret.

På trods af forslagens store kvaliteter er det således dommerkomitéens opfattelse, at forslaget i sin nuværende form lægger op til en større grad af ombearbejdning, hvis omfang vurderes at ville række ud over intentionerne i konkurrenceprogrammet.

Konstruktive og installationsmæssige forhold m.m.

Bygningens hovedkonstruktion består af beton-søjle-bjælkerækker i husets længderetning. Afstandene mellem søjlerne er relativt store, hvilket giver store bjælkehøjder. Dette giver mulighed for at føre installationsrør på tværs af bjælkerne, hvilket kan forenkle rørføringer og ventilationsanlæggenes opbygning og opdeling.

I facaderne er betonetagedækkene understøttet på stålsøjler.

Konstruktionen er tænkt opbygget i videst muligt omfang af fabriksfremstillede elementer; men den irregulære geometri af de enkelte etageadskillelser giver anledning til, at en betydelig del af dækarealet skal støbes på stedet evt. med præfabrikeret betonforskalling (filigrandæk). Dette er en fordyrende faktor ligesom det er tilfældet med de udvekslinger (søjler der understøttes på bjælker) i konstruktionerne ved visse store rum, som forslagsstilleren selv gør opmærksom på.

Bygningens vandrette afstivning ved hjælp af de angivne lodrette betontrappe-, elevator- og installationskerner er logisk; men kernernes udstrækning på tværs af huset forekommer for små.

En del af kælderen har et stabilitetsproblem på grund af manglende ballast til at modsvare opdrift fra et højtliggende grundvandsspejl ved svigt af drænpumper.

Der er regnet med en stor andel glas i facaderne, som er forsynet med udvendige solgardiner. Der er dog i beskrivelsen udtrykt en realistisk holdning i retning af, at man ved detailberegninger og analyser skal fastlægge, hvor stor en del af facaden, der skal være lukket og isoleret på mere traditionel måde.

Der lægges realistisk op til, at enkeltkontorer og andre rum med mindre varmebelastninger vendende mod det fri kan opnå et tilfredsstillende indeklima med naturlig ventilation, mens rum belastet af varmeafgivelse fra mange personer, maskiner og måske tillige sol skal have installeret et effektivt mekanisk ventilationsanlæg.

Det bemærkes, at loftshøjderne er relativt store ved at man lægger akustisk regulering på undersiden af dækkene og opererer med synlige installationer. Dette er godt for indeklimaet; men man skal være opmærksom på behovet for rengøring af de synlige installationer.

Beskrivelsen af energieffektiviseringen af belyningsanlægget og anvendelsen af effektlys er overbevisende.

I bygningens nederste niveauer synes behovet for kunstlys at blive relativt stort i bygningens indre.

Røgventilationsproblematikken i husets centrale del og flugtvejsforholdene er efter fagdommernes

| skøn ikke løst på forsvarlig måde uanset fuldsprinkling af bygningen. Det er heller ikke indlysende, at de kan løses uden at ændringerne er betydelige.

Forslag nr. 2 / 17777 udarbejdet af:

DISSING+WEITLING arkitektfirma a/s, København

Stig Mikkelsen, Jeanne Tofteng, Niels Bryde Hansen, Mads Kaltoft, Henrik Gurskov, Kim Petersen, Karsten Kølliker og Steve Sandstrøm.

Model:

Mads Orkild og Jens Christian Carlsson.

Ingeniør:

Steen & Varming og Ove Arup & Partners.

Planmæssige og arkitektoniske forhold m.m.

Dette projekt bygger videre på Ørestadens bygningsstruktur med en stram "længehus bebyggelse". Højskolen ligger helt ud til kanalen i 6 etager, som en kompakt, tredelt krop, hvor den mellemste transparente zone er skolens indre torv åbent i alle 6 etager. Projektet foreslår en fleksibel etageplan, hvor højskolens 2. etape er en ny længe, en repetition med broer som forbindelser til hovedhuset.

Forskerbygningsetaperne veksler i udformning – dels som punkthuslignende strukturer mod nord, der som 1. etape skal lukke af ud mod pladsen ved KUA og dels som en længe, dvs. en tæt randbebyggelse mod Amager Fælledvej.

Den overordnede disponering af helhedsplanen virker umiddelbart klar, men også en smule skematisk, idet den ikke umiddelbart relateres til de omgivende bebyggelser. Skolens tilbagerykning for at forme en IT-plads synes ikke fordelagtig.

Forslaget former under skolens længe mod kanalen en arkade, hvorunder hovedindgangen er placeret som en bred trappe, der formidler bevægelsen ind og op i bygningens indre til højskolens torv, der således er placeret en halv etage over terræn. En yderligere halv etage forbinder til skolens udadvendte funktionsområder placeret på 1. sals niveau. Denne storladne entré til højskolen er spaciøs og markant, og kanalgaden tilgodeses således med dobbelthøje rumdannelse, der drager den besøgende ind i bygningen. I centralrummet er auditorium og VR-rum placeret som selvstændige elementer, der lukker glasgaden mod nord og syd. VR-rummet er dog markant hævet for at give plads til kantinens favorable placering mod syd. På etageplanerne blandes undervisningsrum og kontorer fordelagtigt og skaber vekslende rumlige sammenhænge.

Forslaget har således en særdeles klar og let opfattet planløsning, der i al sin éntydighed og stringens dog ikke synes at illustrere den variation og integration af funktionsområder som højskolen efterlyser.

Dommerkomitéen finder, at forslaget, på trods af det meget elegante facadeudtryk, skildrer et bygningsanlæg, der er for formelt til højskolens liv. Dette indtryk indfinder sig allerede ved udformningen af hovedindgangen langs kanalgaden. Placeringen synes at ignorere bygningens umiddelbare disponering, hvor det gennemgående centralrum signalerer ankomstsituation mod pladserne. Trappen er meget bred og meget formel. Det store centralrum imponerer, men primært ved sin størrelse, idet det i al sin forudsigelighed, minder mere om et større hovedsæde for en multinational koncern end en IT-højskole. Centralrummets glaselevatorer fremmer denne opfattelse.

Overordnet er der således en modsætning imellem bygningsudtrykket og den funktionelle planløsning. Auditoriet vil endvidere agere stopklods mod pladsen.

Den horisontale organisation af de nederste etager virker dog ellers overbevisende: Kantiner mod kajen i vest og mod DR i syd giver god udadvendthed, og auditoriet er let tilgængeligt og giver samtidig et klart tilhørsforhold som en del af IT-højskolen.

Idéen med studiepladserne og bro oven på auditoriet er også interessant.

Idéen om de tre forskudte planer i de nederste etager er ikke uden problemer. Det midterste plan, altså atriets gulv, bliver adskilt fra de østlige og vestlige grundplaner, hvilket giver atriets gulv karakter af en stor rampe med en flot reception, snarere end et sammenhængende rum, der også kan bruges til for eksempel store foredrag eller begivenheder.

Projektets etageplaner indeholder gode detaljer, f.eks. princippet om at undgå døde korridorer, opnået ved at afslutte gange med opholdsarealer, tekøkken og mulighed for at krydse til den modsatte længe. Desuden er der tiltalende variation i rumforløbet med lokale opholdsarealer og mht. samlokalisering af bruger-kategorier.

Den rationelle præcision, hvormed bygningens konstruktive system er opbygget, har formet et meget præcist og raffineret bygningsudtryk, som dog tenderer det traditionelle. Der synes således ikke at være overensstemmelse imellem skolens futuristiske sigte og de statiske signaler, som forslagets arkitektur afsender.

Forslaget er fornemt gennembearbejdet og belyser sympatisk projektet i et højt detaljeret niveau. Derfor kan det undre, at momenter som god cykelparkering tæt ved indgangene og adgang for gangbesværede direkte til elevator ved hovedindgangen ikke er til stede i projektet.

Konstruktive og installationsmæssige forhold m.m.

Husets regulære form inviterer til den af forslagsstillerne beskrevne rationelle opbygning med præfabrikerede betonelementer med ret store spændvidder, der tillader en god fleksibilitet i indretningen. Anordningen med de udvendige søjler i begge sider er ikke konstruktivt ideel på grund af temperaturvariationer; men det medfører en optimal frihed vedrørende udformning af facaden, indretning af rum og installationer trukket langs facaderne.

Det store glastag er understøttet på en særskilt stålkonstruktion bestående af langsgående gitterdragere mellem trappehuse og tværgående dragere hen over atriumrummet. I klimamæssig henseende er der grund til at være kritisk opmærksom på den foreslåede 100% glasfacade. Forslagsstillerne har redegjort detaljeret for en solafskærmning af facader afpasset efter verdenshjørner. Den består af et udvendigt glaslamelsystem og persiener afpasset efter solsituationen, hvilket er godt illustreret. Alligevel sætter dommerkomitéen spørgsmålstegn ved, om ikke bygningen kunne have både klimamæssige fordele og fordele i facadeudtrykket ved at indføre lukkede isolerede partier i et vist omfang. Graden af problemer med refleks i edb-skærme og omfanget af varmetilskud fra solvarme vil være et afgørende driftsproblem for flere af skolens funktioner. En ren glasfacade er uanset nuværende isoleringsrunders kvaliteter ikke det mest optimale for en stillesiddendes arbejdsplads uanset det store lysindfald.

I taget er der påregnet en solafskærmning med indvendige gardiner og et naturligt ventilationsprincip via riste i atriets sidepartier, hvilket er anlægs- og driftsøkonomisk særdeles tilfredsstillende.

Der er overordnet beskrevet en sofistikeret; men ikke urealistisk, optimal automatisk styring af alle de delkomponenter i bygningen, der skal bidrage til gode belysnings- og luftklimaforhold.

Naturlig ventilation, hybrid ventilation og traditionel mekanisk ventilation er påregnet afhængig af varmelastning i de enkelte rum. Det store atriumrum bidrager til at fremme naturlig ventilation med den skorstensvirkning, der kan opnås i det højloftede rum, og muligheden for naturlig nedkøling af konstruktioner om natten virker ligeledes til gunst for klimaet.

De brandsikkerhedsmæssige forhold vedrørende flugtveje og røgcelleopdeling er gennemtænkte og således forberedt, så de ikke skønnes at medføre "overraskelser" ved en senere detailbearbejdning.

Der er grund til særlig opmærksomhed på de akustiske forhold i atriet, hvor der ikke umiddelbart er redegjort for tilstrækkeligt med lyd-dæmpende foranstaltninger.

Forslag nr. 3 / 00511 udarbejdet af:

KHR AS arkitekter, Virum

v/Svend Axelsson, Erik Sørensen, Jesper Lund, Kurt Schou, Ove Neumann, Jan Søndergaard, Kaj Terkelsen og Nille Juul-Sørensen.

Projektruppe:

Svend Axelsson, Erik Sørensen, Anja Rolvung, Carsten Fischer Madsen, Charlotte Hjarnaa Rasmussen (arkitektstuderende), Anders Wesley Hansen (arkitektstuderende) Kim Kosteki (CAD-visualisering), Ole Meyer (foto) og Preben Windbæk (model).

Konstruktioner og installationer:

RAMBØLL v/Lisbeth Søndergård.

Planmæssige og arkitektoniske forhold m.m.

Forslaget giver et meget sammenhængende bud på den overordnede udvikling af helhedsplanen med dens 3 etaper. Helhedsplanen består - fuldt udbygget - af 2 overordnede kompositoriske elementer; den ene er formet som et sammenhængende bukket smalt 6 etagers bygningsvolumen - kaldet slangen, der i afstand og placering underordner sig lokalplanens tracéprincip - nord/sydgående. Det andet element er lavere og tværgående - i øst/vestlig retning. Dette element, der kaldes foldningen, fordi det knækker og folder sig ind igennem førstnævnte struktur, består af 2 kompletterende elementer; et lavere bygningsvolumen samt et grønt haverum, begge trækker de funktionelt og rumligt på tværs af tracéplanens længehuse - slangen.

Slangen og foldningen udgør således de overordnede strukturerende elementer og danner i den foreslåede udgave en helhedsplan, der har det arkitektoniske anlægs karakter, hvilket dommerkomitéen finder er meget talentfuldt gjort.

Dispositionsplanen opfylder på et overordnet niveau de intentioner, der er nedlagt i lokalplanen, og den viser tillige, hvordan der konkret kan arbejdes med et tværgående grønt træk. På ét punkt vurderer dommerkomitéen dog, at den konkrete bygningsudlægning i et vist omfang modvirker intentionerne i det overordnede bebyggelsesprincip. Kanalgaden har med sine pladser en bredde på op til 40 meter, hvilket vurderes at nedsætte den visuelle kontakt mellem bygningens indre og kanalen.

Dommerkomitéen vurderer, at de kvaliteter, der er skabt i helhedsplanen, på den ene side er attraktive og derfor værd at efterstræbe. På den anden side er det også dommerkomitéens opfattelse, at disse kvaliteter er bundet så entydigt til den konkrete bygningsudformning, hvorfor dommerkomitéen finder, at forslaget på helhedsplanens niveau mangler robusthed i forhold til den foreslåede etapedeling. Dommerkomitéen deler således ikke forslagsstillernes opfattelse af, at der allerede fra 1. byggeafsnits opførelse vil være tale om et helstøbt anlæg. Der er i dommerkomitéens øjne snarere tale om en alt eller intetstrategi: Uden den fulde og konkrete udbygning vil IT-højskolens udlægning være svær at forstå i relation til den øvrige bebyggelse.

For så vidt angår IT-højskolens 1. afsnit gives der forslag til en på mange måder spændende bygning, der vis a vis ovenstående strategi henter megen energi ud af det modsætningsfyldte forhold mellem slangens slanke, stramme og vinkelrette udlæg og bevægelse og så foldningens tætte men dynamiske tværgående bevægelse. Det er efter dette princip, at hele projektet disponerer sine funktioner, tænker og udformer sine rumligheder og mulige interaktioner mellem rumtyper, arbejdsituationer og øvrige begivenheder i højskolens daglige liv. Det er således også det primære identitetsgivende princip for bygningen.

Dette overordnede greb udtrykker et talentfuldt arkitektonisk arbejde - det er principielt og konceptuelt klart for så vidt angår forholdet mellem rum, funktioner og bevægelse/interaktion.

Således rummer slangen primært forskningskontorer og mindre undervisningsrum, hvor foldningen primært rummer større undervisningslokaler, vigtige fællesfunktioner og i det hele taget er en sammenbindende hovedfærdselsåre i bygningen, som man orienterer sig efter - et foldet centralrum.

Foldningen har til forskel fra slangen et mere varieret rumforløb, hvor bredde og højde moduleres i forhold til de forskellige funktioner og flow.

I stueniveau ligger mod kanalen indgangspartierne - ét mod nord og ét mod syd - i det såkaldte kanalhus, der er foldningens markering mod kanalgaden. Her træder man ind i foldningens fulde fire etager og finder naturligt en række af de centrale fællesfunktioner: auditorium, multimedielaboratorium, bibliotek, kantine og studentercaféer ud mod plads og kanalgade samt en række større studierum. Og herfra er der således kontakt - visuelt som bevægelsesmæssigt - til såvel kanalområdet som området længere inde i bebyggelsen mod øst.

Dommerkomitéen finder, at der i forslaget udtrykkes en stor grundighed i arbejdet med at løse højskolens komplekse program. Det er i det hele taget et meget gennemarbejdet projekt, der byder på overraskelser og nytænkning - også i relation til de øvrige bud på konkurrenceopgaven.

I forlængelse heraf vurderer dommerkomiteen, at der er store arkitektoniske kvaliteter i såvel helhedsplanen som i en række af de konkrete steder, der opstår mellem de to elementer - slangen og foldningen.

Dommerkomitéen må samtidig konstatere, at sympatien for forslaget primært skal findes i en selvstændig arkitektonisk vurdering. Dommerkomitéen finder således ikke, at projektet grundlæggende formår at indleve sig i de intentioner, der er fremlagt i konkurrenceprogrammet, og som angår IT-højskolens samlede fremtidige liv. Der er stor enighed om, at den grundlæggende satsning i forslaget på opdelingen mellem slange og foldning også bliver projektets store og i dommerkomitéens vurdering uoverstigelige hindring.

Den formelle disponering af forskerrum, kontorer og mindre undervisningslokaler i slangen fremstår således i sin gennemførthed som værende i for stor modsætning til programmets udtalte ønsker og intentioner om interaktion imellem de forskellige personalegrupper, studerende og begivenheder generelt. Denne disponering medfører i dommerkomitéens øjne en markant og forkert adskillelse af brugersegmenterne i skolen. Adskillelsen er – så vidt det vurderes - ikke alene horisontal, dvs. mellem slange og foldning i planudlæg. Det forekommer også at gøre sig gældende vertikalt - der vil blive et relativt isoleret liv i de øverste af slangens etager.

Konstruktive og installationsmæssige forhold m.m.

De konstruktive principper er klart beskrevet for så vidt angår "slangen". Der er tale om en betonelementbygning med sandwichbetonfacade med naturstensbeklædning, hvor der er brugsrum til én side. Disse facader findes på begge sider af huset, hvor der ved krydsning af foldningen er en større husdybde med en midtergang. På tværs er der betonskillevægge pr 18m og derimellem pr 6m en stålkonstruktion, der understøtter betonelementdæk spændende i husets længderetning. De omfattende gangzoner og gangbroer er opbygget som stålkonstruktioner, hvorpå der for gangzonernes vedkommende er opbygget en glaskonstruktion med ventilationsåbninger i facade og tag.

Der er ikke redegjort nærmere for konstruktionerne i de øvrige varierende bygningskroppe; men der er ikke konstruktive forhold, der kan siges at være teknisk problematiske, bortset fra ekstraudgifter til forankring af kælder, der er udsat for større vandopdrift end den naturlige ballast i form af vægten fra konstruktionerne. Forslagsstilleren gør, som den eneste af tre forslagsstillere med det samme problem, nøgternt opmærksom på dette fordyrende forhold.

I indeklimamæssig henseende er dette forslag umiddelbart "under kontrol". Solpåvirkningen kan styres ved den beskrevne udvendige individuelt betjente afskærmning af de relativt små vinduer i de fleste arbejdsrum. Beskrivelsen af anvendelsen af naturlig ventilation eller hybrid ventilation (kombination af naturlig og mekanisk) i en betragtelig del af byggeriet, er realistisk.

Både i lyd- og klimamæssig henseende er det hensigtsmæssigt, at rumforløb og gangforløb opdeles efter funktion med glasvægge, som forslagsstillerne så udmærket redegør for.

I de glasindesluttede trafikarealer påregnes der ikke en fuld indendørsklimatisering. Dette er driftsøkonomisk en fordel, og det er i det hele taget en interessant og efter fagdommernes opfattelse rigtig idé på denne måde at lade klimaet være et slags indendørs "Middelhavsklima" følgende udeklimaets variation over året.

De brandmæssige sikkerhedsforhold skønnes løst eller at kunne løses uden større indgreb i konkurrenceillustrationen.

Forslagsstillerne er inde på en dokumentation for overholdelsen af den økonomiske ramme. Dommerkomitéen finder dog, at uanset de klare hensigter, er der et ret stort forhold mellem bygningsoverflade og indvendigt volumen, der alt andet lige trækker i en måske for fordyrende retning.

Forslag nr. 5 / 76133 udarbejdet af:

Arkitekterne m.a.a. Schmidt, Hammer & Lassen K/S, Århus

Udarbejdet af:

Morten Schmidt, Bjarne Hammer, John Lassen, Kim Holst Jensen, Anders Tyrrestrup, Frederik Schou-Hansen, Kasper Frandsen, Pedro Anao, Mikkel Frost, Anders Strange, Mette Jensen, Mette Nielsen, Rune B. Jakobsen og Jens Nygaard.

Model:

Dennis Thagaard og Sidsel Kromann.

Ingeniør:

Moe & Brødsgaard A/S.

Planmæssige og arkitektoniske forhold m.m.

Forslaget arbejder med en meget enkel strategi for så vidt angår helhedsplanens endelige udbygning. Længehuse eller slanke punkthuslignende volumener udlægges i nord/sydgående retning, således at de tilgodeser såvel behovet for udbygning og etapedeling som de intentioner, der allerede er beskrevet for området.

Hvis det endelige udlæg forekommer enkelt og klart - og det gør det - så er det mere tvivlsomt, om den konkrete udbygning og etapedeling mellem 1. og 2. etape for IT-højskolen er hensigtsmæssig. Der arbejdes i denne situation med en direkte bygningsmæssig forlængelse mod nord af 1. afsnit af IT-højskolen. Denne løsning medfører ikke alene mulige gener i udbygningsperioden men kunne også forekomme at give et endog meget stort og voldsomt bygningsvolumen i den endelige udformning. Der er ikke i tegninger og model redegjort for den mulige fysiske forbindelse mellem IT-højskolen og IT-forskerparken i fuldt udbygget stand, hvilket i beskrivelsen foreslås gennemført med gangbroer.

Forslaget placerer 1. afsnit af IT-højskolen langs kanalgaden med gavle mod Kaj Munksvej. Der er to hovedindgange fra henholdsvis Kaj Munks Vej og kanalgaden. Forslaget er som overordnet bygningstypologi beslægtet med forslag 2 og 4, idet det som disse arbejder med et stort centralt atrium flankeret af to parallelle længebygninger. De tre forslag har - i kraft af deres forskellige fortolkninger af dette beslægtede bygningsmotiv - kunnet belyse denne løsning på en meget frugtbar måde i relation til dommerkomitéens diskussioner.

Forslaget, der er meget gennemført og fyldestgørende i sin besvarelse, rummer tre overordnede elementer, der i væsentlig grad adskiller det fra de to øvrige forslag: en overordnet byanalogi, et dobbeltkorridorprincip i længebygningernes etager samt en eksotisk og markant bambushave i atriet.

Byanalogien er udtryk for en konceptuel arkitektonisk tænkning igennem hvilken der - især i skitser - argumenteres for, at der i dette moderne byggeri er mulighed for at indarbejde traditionelle bymæssige elementer og dermed kvaliteter. Analogien får formindgribende konsekvens idet der indtænkes "tårne", "bygningmassiver" og "pladsdannelse" i forlængelse heraf - alle i fornyet fortolkning. Her som studietårn, auditorium, atriumgulv og auditoriumsterrasse.

På trods af at dommerkomitéen finder analogien interessant og sympatisk som tanke, vurderes den i den konkrete anvendelse at fremstå noget postuleret. Det er formentligt et skalaforhold, der her gør sig gældende. IT-højskolen er nok en stor bygning, og atriet er i dette forslag meget spaciøst. Men den "transport" af byens elementer, som finder sted, medfører ikke nogen egentlig bearbejdning af elementerne i deres nye sammenhæng og særligt i deres skala.

Derfor vil elementerne i bedste fald kun opleves som en symbolsk flytning, der truer med at blive postuleret.

De to flankerende længebygninger består hver især af 2 hovedelementer: et tungere og mere massivt volumen samt et lettere, slankere og løftet volumen. De to volumener forskydes såvel horisontalt som vertikalt på hinanden, hvorved der opstår en elegant og velbehersket ombrydning af den samlede volumenkapacitet. Det medfører i eksteriøret, at de slanke skiveformede volumener kan danne en velbegrunderet og brugbar overdækning i et langsgående og loggia-lignende element. Dette spil kan ligeledes aflæses i husets organisering på etagerne, hvor der fortrinsvis placeres mindre kontorer, administrations- og

studierum i en stram seriel orden. I hovedvolumenet placeres en række større undervisningslokaler, møderum og fællesfunktioner.

Dette princip er i udtalt grad styrende for husets planorganisering op gennem etagerne. Det virker umiddelbart klart og overskueligt, hvilket dommerkomitéen også vurderer det som. Men som styrende princip medfører det generelt et dobbeltkorridorprincip på etagerne, hvor der er udlagt ganglinjer såvel inde midt i bygningsvolumenet som ude langs atriet i form af balkongange.

Dommerkomitéen undrer sig over den noget rigide anvendelse af det valgte princip, der antyder en for stærk adskillelse mellem de forskellige brugergrupper - og som i øvrigt ikke vurderes til at være nødvendig i relation til de valgte konstruktive principper. Dommerkomitéen har således selv forestillet sig en mere levende brug af det valgte bygningsprincip og fundet den mulig - men ikke visualiseret i det foreliggende projekt.

Dommerkomitéen stiller sig tvivlende over for dobbeltkorridorprincippet. Af kommunikations-, dagslys-, areal- samt tillige stemningsmæssige årsager indfrier dette princip ikke helt de forventninger til et levende, kommunikerende og dynamisk rum, som man med rette kan have til en ny uddannelsesinstitution. Forslaget vælger at privilegere det ligeledes formulerede ønske om overskuelighed - måske i for éntydig grad.

På stueetagen er der i lighed med øvrige projekter disponeret med den ambition at befordre et levende og summende miljø ved indtræden i IT-højskolen. Reception, kantine med udendørs ophold under loggiaen mod kanalen, møde- og laboratorierum er her disponeret efter samme klare og overskuelige princip som på etagerne - i de to flankerende længebygninger.

Endelig er der i forbindelse med stueetagen og i forlængelse af førnævnte byanalogi placeret en blackbox, et studietårn samt et stort auditorium i atriets midterakse. I det resterende gulvareal vælger forslagsstillerne at gennemskære etagen for i kælderen at etablere et bambusbed. I visualiseringer vises, hvordan denne bambushave gennem sit organiske, men kontrollerede udtryk, rækker op gennem etageudskæringen og giver fornyet mening til netop atriet - en indre have.

Dommerkomitéen finder bestræbelsen prisværdig og har umiddelbart fundet idéen flot. To forbehold sætter sig dog igennem ved nærmere studier af bygningen. Atriets samlede gulvareal er i den foreliggende udgave stærkt begrænset - eller reduceret om man vil - som konsekvens af de 3 placerede elementer. Derved fremstår det samlende indgangsgulv og torv i bygningen som et stramt og korridorlignende gangareal.

Endelig vurderer dommerkomitéen det som negativt, at bambushaven - udover et ikke nærmere angivet plejekrav - også skaber en uhensigtsmæssig "kælderstemning" op igennem husets centrale rum.

Sammenlagt er der tale om et meget velbearbejdet projekt, der giver en række professionelle løsningsforslag til konkurrenceprogrammets udfordringer - også flere end her er nævnt. Dommerkomitéen finder dog, at forslaget overbetoner det rationelle element ved den fremtidige IT-højskole og som konsekvens heraf ikke i tilstrækkelig grad sandsynliggør det innovative, levende og kommunikerende miljø, som skolen ønsker.

Konstruktive og installationsmæssige forhold m.m.

Der er ikke i beskrivelsen knyttet mange ord til den konstruktive udformning; men det er heller ikke nødvendigt, for tegningerne viser principperne ganske klart.

De to ydre bygninger er noget nær økonomisk optimale betonelementbygninger med søjler, bjælker og dækplader og vandret stabiliserende lodrette trappe-skakt-betonkerner. Konstruktionen giver mulighed for en væsentlig større fleksibilitet i gangforløb og indretning, end der er vist i forslaget.

Tagkonstruktionen i atriumrummet er - som det er naturligt - af stål.

Flugtvejsforhold skønnes at være i orden, og der kan skabes forsvarlige røgventilationsforhold fra det store midterrum ved at opsætte glasskillevægge mellem dette rum og de tilstødende bygninger på i det mindste det øverste niveau.

Der findes bl.a. grundet udformningen af tagkonstruktionen aktuelle muligheder for at opnå tilfredsstillende tekniske løsninger på akustikken i centralrummet.

Kantinen bør afskærmes fra det store centralrum af lyd- og lugtmæssige årsager.

Den store bredde af atrium sammenholdt med den relativ lave bygningshøjde giver en god naturlig belysning i dette rum og også i de rum, der i nederste niveau lever med "lånt" lys fra storrummet.

Facadeopbygningen har lighed med den i forslag 4 anvendte. Der er tænkt en fritstående glasskærm med vekslende klare glaspartier og mælkefarvede partier i et lodret mønster.

Den egentlige facadekonstruktion består af tætte isolerede partier beklædt med stålplader og spalteformede indadgående vinduer.

Forslagsstilleren har ikke opnået at beskrive fordelene ved denne opbygning éntydigt og overbevisende.

Dommerkomitéen finder det rigtigt for en bygning med den aktuelle store varmebelastning fra mange personer og mange edb-maskiner at begrænse glasprocenten i facaden, som det er gjort. Imidlertid er man ikke overbevist om, at den viste glasskærm, placeret meget tæt på selve facaden, har en udelukkende god effekt på indeklimaet i sommerhalvåret. Dette er allerede blevet påpeget for det i facademæssig henseende ret analoge forslag 4.

Den præcise udformning af tagovenlys og udvendig solafskærmning efterlader et spørgsmål om, hvorfor man ikke rejser ovenlysene op, så de peger mod nord med en hældning, så de ikke har behov for solafskærmning. Dette vil være en besparelse på anlægsudgiften og vedligeholdelsesbudgettet.

De relativt kortfattede betragtninger om naturlig ventilation eller hybrid ventilation i ikke stærkt varmebelastede områder og mekanisk ventilation i visse tilfælde med kølet luft, er realistiske med de modifikationer, der følger af bemærkningerne om facadeløsningen ovenfor.

Der regnes med nedhængte lofter i alle rum, hvilket fremmer rengøringsvenligheden, da installationer herved skjules.

Referencefotografier
fra
konkurrenceprogrammet:

Dommerkomitéen, den 20. juni 2000

Forskningsminister Birte Weiss

Direktør Lars Ole Hansen, Byggedirektoratet

Arkitekt MAA Klaus Kofod-Hansen, Byggedirektoratet

Adm. dir., arkitekt MAA Anne-Grethe Foss, Ørestadsselskabet

Direktør Mads Tofte, IT-højskolen

Rektor Finn Junge-Jensen, Handelshøjskolen i København

Lektor John Paulin Hansen, IT-højskolen

Studerende Kirsten Vestergaard, IT-højskolen

Arkitekt MAA Kent Martinussen, DAL

Arkitekt MAA Lars Juel Thiis Knudsen, DAL

Ingeniør Henning Puggaard, F.R.I

Arkitekt MAA Bent Kolind, DALs Konkurrencesekretariat

